

HEMINA (3) sb f

e oraz a jasne.

N sg hemina (2). ◇ (lat.) A heminam (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Miara płynów, pół kwarty, kwaterka [*hemina – mensurae genus qua vinum et frumentum metiebatur* Mącz 154c; – *genus est mensurae, dimidium continens sextarii: a Graeco ἡμισυ quod dimidium significat Calep; funt aptekarski, a niegdy u Rzymian miara i waga mokrych i suchych rzeczy pospolita; półszostaka rzymskiego; miarka 10 uncyj garncowych, dwunasta część garncu winnego – hemina Cn*] (3) : Bo wedle tego/ iáko Aetius/ Oribálius/ Aeginetá/ ad viginti heminas/ dawać ią [wodę] kazáli: á heminá ieft/ iákomći powiedział/ puł náfzény kwarty: to ieft/ dwa kielífzki Oczko 22, 20 [2 r.].

KN